

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyom-
 dászat és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A középosztály iskolázásáról.

(Vége).
 II.

Maga a polgári iskola tulajdonképpen többféle pályára készít elő, de az elsorolt alsóbbrendű hivataloktól eltekintve, sehol kvalifikációt nem képez és a hat osztályú polgári iskolát végzett nevéndék, mikor az iskola porát magáról lerázza, aggódva tekint körül, hogy merre forduljon. Tanárai mindig azzal biztatták, hogy az ipar és kereskedelem képezi az ő jövőjének országát, hogy ez azon tér, melyen tanulmányai és eddigi fáradozásainak bőséges jutalmát megfogja lelteni és most, hogy a pályának, melyet ismereteivel emelni, minősítésével megnevesíteni óhajt, szolgálatát felajánlani akarná, azon veszi észre, hogy erre nézve neki is ott kellene kezdenie, ahol a népiskolából vagy a polgári iskola I. osztályából kimaradt tanulótársa kezdte. Mivel pedig ezt tenni sem kedve, sem ideje, csakhamar hátat fordít a kitűzött pályának és más téren keresi boldogulását.

E bajon segített szervezték újabb időben némely helyen a polgáriskolák mellett az ipartanműhelyeket, miáltal lehetségessé válik, hogy a nevéndék arra az időre, mire a polgáriskolát bevégezik, egyúttal valamely iparágban kellőleg kiképeztessenek, míg másrészt a középkereskedelmi iskolának a polgári iskolához kapcsolása által a nevéndék, mint szakképzett kereskedők hagyják el az intézetet.

Ezzel azonban magábanvéve vajmi kevés éretett el. Az ipartanműhelyek rendszerint csak egyetlen iparágat ölelve, a nevéndék közül többnyire csak igen kevesen jelentkeznek a műhelyi gyakorlatokra, míg a kereskedelmi iskolát végzett ifjak, a helyett, hogy a gyakorlati téren iparkodnának érvényesíteni tanulmányukat, rendszerint irodai munka után törekednek.

A polgári iskola tehát kitűzött céljától, hogy a népesség azon zöme részére, melynek szakképzettségétől és műveltségétől függ az ország közgazdasági jövője, minél nagyobb, értelmes és a korral haladni tudó kontingenst szolgáltatson, ma épp oly távol van, mint keletkezése első éveiben. Pedig ha igaz, (és bizonyára kétségtelenül igaz) hogy minden állam leghatalmasabb támaszát a polgári elem képezi és demokratikus intézményeinek felvirágozását is csak ennek műveltségétől várhatjuk: ugy bizonyára nagy szükség van a polgári iskolákra, de szükség van ez iskolákra már azért is, mert tisztán a polgári elem igényeinek megfelelő intézeteink ezen kívül alig vannak.

A polgári iskola alapításával meg lett adva az alkalom, hogy az iparos és kereskedői pályára készülő ifjuság, saját céljainak megfelelő iskolában nyerje kiképeztetését, mely őt képessé teszi arra, hogy üzletét a kor követelményeinek megfelelően berendezze és azt öntudatosan vezesse, csak hogy mindaddig míg a polgári iskolák nagyobb közkeveltségnek örvendeni nem fognak, hazánkban művelt középosztályról beszélni, chimára marad. »A széles, nagy társadalmi réteget« — mondja Schwarcz Gyula a közoktatási reformról tartott jeles beszédének előszavában — »a kisebb iparosok, kereskedők roppant rétegét kell mielőbb nemzeti szellemben jól megiskoláztatnunk. De miután a népiskola nagyon kevés, a reáliskola pedig nagyon tudományos az ő megiskoláztatásukra, kell, hogy minél előbb olyan polgári iskolákat hozzunk létre, melyek eme nevezetes és hatalmas társadalmi réteg értelmi szükségleteit legjobban kielégítsék«.

Hogy tehát a polgári iskolák nagy fontosságú kulturális szerepet vannak hivatva betölteni, mindenki be fogja látni, és ha mind e nélkül az ezen intézetek élén álló vezér egyéni-

segek egybehangzó nyilatkozata szerint a polgári iskolák fejlesztése ellenében, a közönség abstinenciája csaknem leküzdhetetlen akadályokat gördít, e jelenség okvetlenül mélyebbre ható okok fűrkészésére utal beannünket.

A törvény felállította a polgári iskolákat a középosztály és első sorban az iparosok és kereskedők részére általában, de nem állította azokat fel, mint ezen pályák minősítésének sine qua nonját Pedig épp azon osztály részére, melyben az utilitarismus leginkább ki van fejlődve, melynél a lehető legrövidebb idő alatti önállóságra jutás, a pályaválasztásra elhatározó befolyással bír, olyan általános műveltségre vezet, de tulajdonképpen, legalább egyenesen, semmiféle szakmára nem képesítő iskolát felállítani, legalább is nem valami providenciális eljárás volt. A nem mindig kellő műveltséggel és belátásbíró szülők tudva azt, hogy az elemi iskolát elvégzett gyermekek már képes lesz önmagát fentartani, esetleg pénzt is keresni pályáján arra az időre, mire a polgári iskolát elvégezné, nagyon természetes, hogy a legtöbb esetben a kenyérkeresethez jutásnak azt a módját fogják előnyben részesíteni, mely leghamarabb célhoz vezet. Így az iparos- és kereskedő-tanoncok még ma is jobbra az elemi iskolából rekrutálódnak, minél fogva lehet-e csodálni, hogy iparosaink és kereskedőink túlnyomó részének feltűnően gyarló műveltsége még messzire hátráltatja azon reményeink megvalósulását, melyeket a középosztály fejlődéséhez oly jogosult várakozással kötöttünk. Mert az iparos- és kereskedőtanulók iskolái, melyek a törvény szerint mindenütt szervezendők, hol legalább ötven tanonc van, csak századrésben sem képesek pótolni azt, amit a polgári iskola van hivatva nyújtani, sőt általában csak arra valók, hogy a tanoncoknál legalább a népiskola nyújtotta ismeretek ne menjenek veszendőbe, bár a tanításra fordított idő csekélysége, a fegyelemnek gyakran botrányokká fajuló lazasága és a nagyon is hiányos iskolátogatás mellett a legtöbb esetben még ez az eredmény is kockára van téve.

Tenni kell tehát okvetlenül valamit, mi által az iparos- és kereskedő-osztály műveltsége magasabb nívóra emelhetné, vagy le kell mondanunk a reményről, hogy szomorú viszonyok között szinlődő közgazdasági állapotaink egyáltalán valaha javulhassanak. Hogy a polgári iskola intézménye e cél elérésére nézve mint eszköz teljesen megfelelő volna, azt bizonyítani az elmondottak után, ugy hiszem felesleges, legfőkébb csak a tananyag kiválasztásánál kellene a gyakorlati szempontnak általában az eddiginél még inkább érvényesülni és a leendő kereskedőkre tekintettel a hivatásuk által megkövetelt szakismeretekkel bővílni. De hogy a polgári iskola a törvény által intendált céljának csakhogyan megfelelően és hogy valóban a középosztály iskolája legyen, okvetlenül szükséges, hogy annak elvégzése az iparos- és kereskedő-osztály pályára léphetésének minősítését szolgáljon, hogy kereskedő-tanoncokul és oly iparostanulókul, kik önállóságuk esetén iparukat üzletszerűleg is fognak gyakorolhatni, csakis oly ifjak legyenek felvehetőek, kik a polgári iskolának legalább négy osztályát sikerrel elvégezték és hogy egyúttal, amint az már több oldalról hangoztatott, a cégbejegyzés némi szellemi kvalifikációhoz köttessék.

A cégbejegyzést mai időben nálunk mindenki kérheti, a nélkül, hogy tőle akár anyagi, akár szellemi kvalifikáció követeltetné és innen van az, hogy cégbejegyzett kereskedőink nagy részét, amint azt Zachar Gyula statistice is kimutatta, inkább az üzér, a szatócs név illetné meg, kik a rendes üzleti könyvvézetés elemeinek ismerete nélkül szűkölködve, az üzleti szolidaritás és kereskedői becsületről való fogalom hiányán előidézik azon tömeges és nemzetgazdasági szempontból kiszámíthatlan kárral járó bukások gyakori eseteit, melyek különö-

sen az utóbbi időben oly igazán aggasztó mérvet öltöttek.

Törvény által kellene tehát odahatni, hogy a cégbejegyzést csakis azon kereskedő vagy üzlettulajdonos kérhesse, ki a polgári vagy egyéb kereskedelmi szakiskola által nyújtott szakismeretek fölött rendelkezik, mindazokra nézve pedig, kik már eddig cégbejegyzettek, de az említett minősítéssel nem bírnak, kötelezővé kellene tenni, hogy a mennyiben cégbejegyzettségüket elveszteni nem akarják, kötelesek üzletükben oly segédeket alkalmazni, kik szakképzettségük folytán az üzleti könyvek vezetésére hivatottak. Ebben látom én a polgári iskolák jövőjének és a középosztály fejlődésének egyedüli biztosítékát.

Pozsonyi Béla.

Színházunk ügye.

A zombori színház-részvénytársaság vasárnap az Elefánt nagytermében d. e. tíz órakor a színháznak a város tulajdonába való átadása tárgyában közgyűlést tart, melyen a részvényesek, saját érdekükben is, minél nagyobb számban szíveskedjenek jelen lenni. Mint e lapban közölve volt, a társaság azon ajánlatát, hogy a színházat s Elefántot, melyek neki 65,945 frt 83 kr-ja kerületek, 61,840 frtért a város vegye át, dacára, hogy a városi közgyűlés ez ajánlatot egyhangulag elfogadta, a m. k. belügyminiszter helyben hagyni nem volt hajlandó azért, mert a városra nézve arányos előnyt nem látott benne. Ugyane magas leiratban azonban kijelenti, hogy ha oly megállapodás jönne létre, mely a városnak nagyobb kedvezményeket nyújtana: akkor az átvétel ellen részéről nem tenne kifogást. Ezen mértékadó utalásra figyelemmel, a részvénytársulat igazgatósága most azt az ajánlatot teszi a vasárnapi közgyűlésnek, hogy a 30,000 frtos eredeti részvénytőkéből engedjen el 50%-ot, vagyis 15,000 frtot; a többi 15,000 frtot és a 31,840 frt függő adósságot, összesen 46,840 frtot vegye át a város és két év alatt tetszés szerinti annuitásra változtatva fizesse ki. Így a város a 65,945 frt 83 kros objektumokat az előállítási áránál majd 20,000 frttal olcsóbban kapja meg s a sokat hányódott színházügy talán végre valahára legombolyodik.

Hírek.

Adományozás. Dr. Haynald Lajos kalocsai bibornok-érsekünk száz forintot adományozott Török-Becse tűzkárosultjai javára.

Minthogy a megyei kir. tanfelügyelő ural igen sok vidéki félnek is akad dolga, mihez tartásul jelentjük, hogy ő nagysága hosszabb — körülbelül három heti — körútra indult.

Ujvidékről csütörtöki kelettel sürgönyzik: Egyházi képviselőtestületünk megalakulván, Kopper György főgymnasiumi hittanárt az üresedésben levő parochiára fölkérte plébánosnak. Kopper a plébánosi állás elfogadására késznek nyilatkozott.

Zombor sz. kir. város 1887-ik évi virilistáinak névjegyzéke f. hó 1-től 15-ig a városi főjegyzői hivatalban közszemlére ki van téve.

Horgosra plébánossá biboros érsekünk Pákolitz János kalocsai székesegyházi karkáplánt nevezte ki.

A Bács-Bodrogh megyei apatini-kerületi községi tanítói kör folyó évi október 13-án Bezdánban fogja rendes őszi gyűlését megtartani, a melyre a kör tagjai és a tanügy barátai tisztelettel meghívottak. A gyűlés sorrendje: I. A gyűlés megnyitása, előzői jelentés. II. A múlt ülése jegyzőkönyvének tudomásul vétele. III. A következő tétélek tárgyalása: 1. A vegytan az elemi népiskolában. Burkovics Lajostól. 2. Az alkotmánytan tananyaga az elemi népiskolában. Oppenländer Gyulától. 3. A szegény gyermekeket felruházó egyesületről. Molnár Ferentől. 4. A magyarosítás a népiskolában. Perl Mátyástól. IV. A tavaszi gyűlés helyének meghatározása. V. A tavaszi gyűlésre kitűzendő tétélek megállapítása és a dolgozók kijelölése. VI. Indítványok tárgyalása. Az ülés d. e. 9¹/₂ órakor veendi kezdetét. Ha a kör tagjai közül valaki Bezdánban éjjeli szállást kívánna igénybe venni, azon esetben ebbeli szándékát a gyűlést megelőzőleg Molnár Ferenc igazgató ural legyen szíves tudatni. Az újonnan alkalmazott állami és községi tanítókat az alapsza-

bályok 2 § a) pontja értelmében felhívhatják a körbe való belépésre. A rendes tagok felkértek a hátralékos tagdíjak lefizetésére. Kelt Apatinban, 1886. október 2-án. Weizang János, az apatini közs. tanítói kör elnöke. Ehmann Ferenc, az apatini közs. tanítói kör jegyzője.

Színészet Kulán. Gáspár Jenő Kulán működő színtársulata — mint nekünk írják — a vidéki társulatokhoz kötött igényeknek mindenképpen megfelelően csakugyan igaz elismerésre méltó a buzgó törekvése azon irányban, hogy a közönség várakozásának és műlézésének lehetőleg eleget tegyen. E ténnyel szemben a környékből is valóban terjedelmesebb pártfogásra érdemes e társulat.

Távírótisztítási tanfolyam nyílik meg november 15-én, Budapesten. A kik e tanfolyamot végeznek, mint távírási segédszettek nyerhetnek alkalmazást. Ez ujonan szervezendő állásokkal 500 frt fizetés, 800 frtnyi maximumig 100 frt ötdéves pótlék s megfelelő lakpénz jár. A tanfolyam három óra terjed s legfőképpen 60 egyént vesznek föl. Pályázhatnak 18 évnél nem fiatalabb és 30-nál nem idősebb magyar állampolgárok, kik a középiskola, vagy polgári iskola hat osztályát végezték; valamint azok is, kik mint katonák sikerrel végezték az altszti iskolát. Alaposan kell ismerniök a magyar nyelvet s lehetőleg jártasoknak lenniök még egy más nyelvben is. A folyamodványokat e hó végéig kell benyújtani a közlekedési minisztériumhoz.

Névváltoztatás. Molnerits Fülöp bogojevai okl. kántor tanító, vezetéknevét miniszteri engedéllyel „Molnar“-ra változtatta.

Eljegyzés. Barakovich Kálmán, kulai kir. járásbíró, a kulai társas élet kedvelt alakja, eljegyezte Falcione Vilma kisasszonyt, Falcione Antal polgártársunk kedves és szelleműs leányát.

Filipován mult szombaton vezette oltárhoz Koráni Kálmán besztováci gyógyszerész, Holczinger János, ottani építész kedves és szép leányát, Rózsát. A násznagyti tisztet Zányi Félix és Stumpfögger Ede urak viselték lakótelező szívellyességgel. Kiszoruló leányok voltak: Koráni Ilonka, Vértesi Ilonka, Holczinger Vilma és Bayer Vanda kisasszonyok. Részt vettek a lakodalmis ünnepélyen Zányi Félixné és Stumpfögger Edéné nászasszonyokon kívül: Koráni Ferencné, Vértesi Károlyné, Gyarmathy Ferencné, Pinterovics Kapp Hortenzia, Bayer Jánosné stb. urnők, ugy Ellenbacher Irma, Pinterovics Etelka, Stumpfögger Emma s Mari, Turuovszki Irma, Vértesi Margit stb. kisasszonyok. A dúsan s választékosan kiállított asztal fölött, mely élénken emlékeztetett az ősi magyar vendégszeretetre, csakhamar megeredt a tósztok árja. Martin József plébános az ifjú házaspárra, Vértesi Károly az örömszülőkre, Koráni Ferenc az esketők papra üritettek poharat. Az ünnepségeket a községi díszlovások emelték. A ritka jókedvnek csak a másnap délelőtti órák szabtak határt.

A hódásági kaszinó-egylet folyó hó 3-án — a búcsú ünnepe alkalmából — táncestélyt rendezett, mely — mint nekünk írják — várakozáson felül kitűnően sikerült. E táncestély, mely a „búcsúbál“ neve alatt megveszerte ismeretes, a jó barátok és ismerősök kedvenc találkozó helye. Ugy érezzük magunkat, mintha házi mulatságon volnánk. A feszesség, tartózkodás, ismeretlenek itt; nem túlságos pompa, hanem igazi jókedv, nem vakító fény, hanem derült hangulat jellemezte mulatságunkat. És így emléke is tovább él az átvirrasztott éj gyönyöreivel. A megtépett fodrok, a letiport virágszirmok, az ébren töltött éjszaka fáradalmain kívül marad még egy emlék: a mulatság. Nem lépett fel nagy igényekkel, de meglepett minden kit azzal, amit nyújtott. A buzgó rendezőség pompás társaságot tudott összegyűjteni, talán egy kissé nagyobb számú is, mint a menyői a teremben kényelmesen mozoghatott volna. A négyeseket negyven párnál több táncolta. A fiatalság igen elemében volt és hiszen járta a táncokat. Amit nem is lehet csodálni, hisz igazán női arok lelkesítették. Bizonyosággal ide iktatjuk a névsort: Vény Irma, Vény Ilka (Bács), Vinkle Mariska, Vinkle Paulin (Ujvidék), Szalay Eszti (Zombor), Zsigmond Mariska (Piros), Skultéty Ilma (Szabadka), Bittermann Hermin (Zombor), Harlikovits Janka (Baja), Harlikovits Róza (Ó-Szívác), Schöhl Berta (Zombor), Juba Mariska (Pétervárad), Fehér Juliska, Neumayer Lenke, Brandecker Tere, Fogl Mariska, Müller Vilma kisasszonyok; továbbá: Lederer Gusztáv (Kula), Schumacher Jakabné, Jusits Lajosné, Ertl Ignác (Ujvidék), Sikk Mátyásné (Kula), Zsigmond Gyaláné (Piros), Szalay Károlyné (Zombor), Skultéty Jánosné (Szabadka), Jeszenszky Dezsőné (Zombor), Hoffmann Károlyné (Zombor), Bittermann Nándorné (Zombor), Gyarmathy Ferencné (Filipova), Schlagetter Lászlóné (Kula), Harlikovitsné (Ó-Szívác), Paulovitsné (Bács), Mayer Ferencné (Bogojeva), Willmann Mátyásné, Rausch Edéné, Rauschné, Brandecker Pistáné, Scwewer Károlyné, Müller Béjáné, Ertl Ferencné, Rumbach Mihályné, Müller Mihályné stb. urasszonyok. A jókedvben összegomolyodott társaság reggeli öt órákor oszlott szét. A reggeli hűs szellőjében ébredett már a természet, csak mi kezdünk álmodni. Don Carlos.

A vízjogi törvény végrehajtása tárgyában a közm. és közlekedésügyi miniszter a következő rendeletet intézte valamennyi törvényhatóságokhoz és közigazgatási bizottságokhoz: „A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur által hozzájáruláson mellett a vízjogi törvényhez 1885. évi 45.689. sz. a kiadott általános rendelet 19. és 21. §§-nak kiegészítése céljából rendelem, hogy: 1. A 19. §-hoz negyedik kikezdésként a következő szavak vétessenek föl: „Az elsőfoku határozat a magy. kir. vasuti felügyelőségnek megküldendő mindazon esetekben, midőn a határozat tárgyát képező vízi munkát vagy vízhasználat által vasutak érintenek.“ 2. „A 21. §-hoz második kikezdésként a következő szavak veendőek fel: „A vasuti felügyelőség jogosítva van mindazon határozatok ellen is felelősséggel élni, melyek annak a 19. §- értelmében kézbesítettek, habár a helyszíni tárgyalásnál kiküldöttje által részt nem is vett volna.“ Felhívom a címet, hogy az említett általános rendelet ezen módosításoknak megfelelően javítsa ki s azok értelmében járjon el. Kelt Budapesten, 1886. évi szeptember hó 23-án. A miniszter helyett: Baross Gábor s. k. államtitkár.

Kuláról írják: F. évi október hó 4-én, mint Ó Felsége a király névnapján, a róm. kath. szentegyházban Szakácsy Sándor c. kanonok és esperes-plébános ur ünnepélyes nagy misét mondott, a melyen a közhatalóságok és hivatalok tisztviselői, valamint a községi elöljáróságok vettek részt.

Beküldetett. Istántia. Tekintetes. Bács Bodrog, megyében, feketehegy Köszégyben, Kebelezzet, Méltóságú, Ezredes, úrnak Mély tiszte, lettel aul írott úgy mint Fülöp István né szül Lorincz Lidija ágyban fekvőbe teg. Ez által Könyörög hogy az fi ja úgy mint Fülöp Mihály szolgál az császári, És, Királyi 4-dik Huszár Ezrednél, 3-dik század, 3. dia Czuk, mint kövitzet, K-egyeske gyék Méltóságú, Ezredes, Úr 6. napi Szaba tságra haza Botsátani Mert az Édes anya nagyon ó hajtáná Szülöt fíjárt meg látni úgy mint Fülöp Mihályt mint Saját gyermeket Alberti írsán van az fíj.

Csillagok járása. Október hóban az egyes holdváltozások a következő időpontokban történnek: Első negyed 4-én este 11 óra 50 perckor; holdtölte 13-án reggel 4 óra 40 perckor; utolsó negyed 20-án délután 3 óra 57 perckor; újhold 27-én reggel 8 óra 31 perckor. Hold a földtávolban 9-én reggel 2 órákor s a földközéleben 25-én reggel 1 órákor. Bolygók járása a következő: Venus reggel 4 óra 30 perckor kél s este 5 óra 30 perckor nyugszik. Jupiter este 6 órákor s Mars 7 óra után nyugszik le. Előbbiek legnagyobb magassága a látóhatár fölött 36 foknyi. Szaturnusz este 11 körül kél s azután egész éjjel látóhatár, mert csak délután 3 óra felé nyugszik le. Együttállások: 1-én Mars és Hold, 4-én Merkúr és Jupiter, 9-én Jupiter és Nap, 14-én Venus és Uranus. Nap a skorpio jegyében lép 23-án 49 perccel délután.

Kérelem a t. közigazgatási bizottsághoz. Hazánkban igen sok községben fenáll még a párbér intézménye, habár sok község — magértve a haladó kor intő szavát — azt eltörölte, illetve célszerűen szervezte, modern alapokra fektette. A papok s a kántor-tanítók eléggé ismerik ezen intézményről járó mizériákat s így felmentve érzem magam azok bővebb esetelelésétől. Csak egy hasonlatot legyen szabad felhoznom. Tekintsük T. mezővárosát és B. községet. T. mezővárosban a tanító a negyedév elején nyugtával megy a város-házára s közpénzben veszi fel fizetését. Fizetését célszerűen osztja be s összes figyelmét az iskolára irányoztatja, mert anyagi gondok — legalább nagyobb mérvben — nem bántják. Egészzen más a helyzet a szomszéd B. községben. Ott a lelkész és a kántor-tanító fizetése terményekben és pénzben szedik be az egyes pároktól. Menyi kalamitással történik ez, a jó Isten a megmondhatója! Megyénk számos kántor-tanítójának óhaját nyilváníjuk, amidőn esedezünk, hogy méltóztatnák a t. közigazgatási bizottság a párbért megyei szabályrendeleti uton rendezni, mint azt a hevesmegyei közigazgatási bizottság mult évi aug. 3-án 1185. sz. a kelt határozatával tevő. A m. püspökök által kiadott s az iskolaszék szervezetét és hatáskörét megállapító „Rendszabályok“ 26. §-a intézkedik ugyan a tanítók illetményeinek pontos kiszolgáltatásáról s ugyancsak a „Rendszabályok“ 56. §-a ezt a gondokra ruházza, de nálunk ezen törvény csak írott malaszt, mert a kántor-tanító kénytelen házról-házra járni a párbérről. S mily igazágtalan alapon nyugszik ez intézmény. Minden házaspár fizet egy véka búzát (néhol többet vagy kevesebbet) s meghatározott mennyiségű pénzüsszeget. Semmi tekintet a vagyonosságra. Nem azt parancsolja-e a méltányosság, hogy akit az Isten több vagyonnal áldott meg, az többel is járjon hitefelkezeset költségeire? S ez csak ugy valósulhatna meg, ha a párbér helyett az u. n. vallás adó állapították meg, mely az 1868-iki 33-ik t. c. 35. §-a szerint, nem lehet több az egyenes adók 5%-ánál. Tudva azt, hogy nagyságos Csirtusz Ferenc kir. tanácsos és tanfelügyelő ur a haladás embere s meggyéje tanítóinak szellemi és anyagi javulását szíven hordja: ismétlem, e tudat felbátorít bennünket azon reményre, hogy a párbérekedés rendezésének ügyét a legközelebbi közigazgatási bizottsági gyűlésen szönyegre hozandja s a t. közig. bizottság szabályrendeleti uton intézkedni fog ez ügyben. Adja Isten, hogy ugy legyen! Slein Mihály, okl. tanító.

Zsablyán — írja ottani levelezőnk — Ó Felsége névnapja alkalmából a r. kath. templomban Garay Károly lelkész ur által tartott ünnepélyes isteni tiszteletben egy a helybeli állami és közigazgatási tisztviselők, mint a községi elöljáróság tagjai — vallás különbség nélkül — szép számmal jelentek meg. Kellém-tlenül tünt fel azonban, hogy akkor, midőn a káplán nélküli r. kath. lelkésznél ily misének tartása akadályba nem ütközött, az itt alkalmazott három g. kel. lelkész közül — hasonló istentisztelet tartani — egyik sem találta illőnek. Tavol áll tőlünk feltételezni, hogy ez részükről tüntetés akart volna lenni, de megrovás nélkül azért még sem hallgatható el.

A honvédelmi miniszter elrendelte, hogy telen az őrtálló honvédeket lássák el a bakkancson kívül posztószimakkal is.

Az adókövetés ügyében a m. kir. pénzügyi közigazgatási bíróság a következő határozatot hozta: 1. Habár a követett egyenes adó a beadott felbuzzás folytán, illetékes felsőbb fórumok határozata alapján jogerőssé vált is: adóköteles fél részéről az adónak törlése iránt más, még eddig nem használt jogalapból kiindulva, újabb kérelemnek, illetve kérelemnyitásnak van helye. 2. Ha gabonakereskedő — ezen a címen — a három évi adókövetési időszakra III. oszt. ker. adóval már jogerősen megrovva lett: az adókövetési időszakon belül keletkezett gabonaszállítási vállalat után ugyancsak III. oszt. kereseti adóval külön meg nem róható 3. A három évi adókövetési időszakra jogerősen megállapított III. oszt. ker. adónál, a mint üzletjövődelem csökkenés címen adó nem törölhető: ugy üzletjövődelem emelkedés címen utólagos adókövetés sem eszközölhető; eme mindkét körülmény csak a jövő követési időszakra leendő adóegállapításnál vehető figyelembe.

Zentán a mult hó 23-án megtartott tisztújítási gyűlésen f. hó 3-án népgyűlést tartott, melynek színhelyül a hatóság, tekintettel némely polgárok ingerült hangulatára, a helybeli városháza zárt udvarát jelölte ki. Vasárnap lévén, ezernyi néptömeg vonult nemzeti

zászlók alatt a főtéren keresztül a kijelölt helyre, hol a rendőrség és az ottani lovas oszondőrök teljes létszámban kivezenyelve őrködött a rend felett. A népgyűlés Szabó László orsz. képviselő beszéde és indítványa folytán a következő határozati javaslatot egyhangulag elfogadta: 1. Felirat intéztetik a belügyminiszterhez, a legutóbbi községi képviselőválasztásokról és a tisztújításnál elküvetett visszaélések orvoslása iránt, melyben az elrendelendő vizsgálat körül a megyei hatóság és külön biztos kiküldése kériatik. — 2. Ezen feliratot küldöttség viszi Budapestre, melynek vezetésére Szabó László, Zenta város orsz. képviselője kériatik fel. — 3. A községi választók névjegyzékének meghamisítása miatt a bíróság előtt egyidejűleg bünyfenyítő feljelentés tétetik. A közönség példás rendben oszlott szét és a rend sehol, egy pillanatra sem zavartatott meg. A népgyűlés elnöke Kozics István, jegyzője Reimann Ferenc volt; Szabó László orsz. képviselőt dr. Spitzer Lőr, Tesits Sándor, Berger Ferenc és Bobáry Györgyből álló bizottság hívta meg a népgyűlésre. Este taklyászene adatott Szabó képviselőnek.

A zombori r. k. iskolaszék csütörtöki ülésén a szükségesse vált parallel osztályok felállítását, tekintettel a kívánat kivihetlenségére, a jövő tanévre halasztotta. A bányai iskola folyosójának beüvegezését elrendelte. Az apáca iskola butorzatára szóló árlejtés kitzése iránt a védnökséget megszügette.

A zombori kaszinó-egyleti dalárda f. évi október hó 16-án a kaszinó-egylet helyiségeiben alapszabályszerű dal- és táncestélyt rendez. Közlebbit a falragaszok.

Tűzvész. Prigl-Szt.-Ivánon szerdán éjjel után tűz ütött ki s három ház és két szomszéd ház felszerei, a padlásokon levő gabonával együtt leégtek.

Az erdőőrök szakvizsgája ügyében a földmívelési minisztérium által a belügyminisztériummal egyetértőleg kibocsátott utasítás 2. §-át mindket minisztérium oda módosította, hogy a megjelölt 24 éves életkor helyett a vizsgát tevo a 20 éves életkor betöltését tartozik igazolni. E módosításról az összes törvényhatóságokat értesítették.

Megjelent a Bács-Bodrogh megyei gazdasági egyesület nevi közlönye a „Gazdasági Értesítő“ 10-ik füzeté következő tartalommal: A magyar gazdák jégbiztosítási szövetsége. — Jegyzőkönyv. — Valami adósságról. — Kedvezmény a gazd. egyesületi tagok számára. — Figyelmeztetés. — Az ó-becsei gazdakör értekezlete. — Figyelmeztetés. — Pályázat. — Angol turcsaság. — Az adai földmives iskolát végzett nevédek. — A lötenyésztes részvénytársaság közgyűlése. — Lóárverés. — A vízi patkány vagy pocok irtása. — Tökmag a baromfiaknak káros. — Tagdíjak nyugtázása. — Hirdetések.

Hirdetményi felhívás. A vízjogi törvényt tartalmazó 1885. évi XXXIII. t. c. 189. §-a, valamint az ezen törvény életbeléptetésekor kiadott 1885. évi 45689. szám alatt kelt miniszteri általános rendelet 87. §-a, ugy a kiadott f. évi 28124. számú miniszteri intézkedés alapján, ezennel felhívom Bács-Bodrogh megye törvényhatósága területén az összes folyókön, esatornákon és egyéb holt vagy élő vizeken — a meynyiben az ideztem törvény 10. §-ának rendelkezése aia nem esnek — fenálló vízi művek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, hogy a jogosítványokra vonatkozó engedélyt 1887. évi január hó 1-ig terjedő zarus határidőn belül, melyet hatósági engedély, vagy határozat, községi elöljáróság vagy tanak által kiállított bizonylat képezhet, ezen bizonyított okirat csatolásával az alispáni hivatalnál irásban mutassák be, avagy irásban igazolják azt be, hogy vízi művek és vízhasználati jogosítványaik 1866. évi január hó 1-je óta haboríthatlanul fenállanak, anélkül, hogy másoknak jogosult érdekeit sértenék s mint ilyenek az illetékes hatóságok által károsaknak találtattak volna, megjegyezve, hogy a bejelentések a vízjogi törvény 191. §-ának második bekezdése és illetve az ennek alapján 1886. évi 23406. sz. a kiadott m. kir. pénzügyminiszteri rendeletnek 8. pontja értelmében, bélyeg- s illeték-mentesek. Ezen bemutatási, illetve igazolási kötelezettség, minden hatósági engedélyre szoruló vízi munkálat és szolgalmijog tulajdonosára terjed ki, az ingatlanoknak, melyeken a bejelentés tárgyát képező vízművek léteznek, telegkönyvi száma és a területének nagysága is a bejelentésbe felveendő, és ha azon jogosítványok magantulajdoni képeznek és közvizeket érintenek, öntözési, lecsapolási, armentesítési, folyó- s belvízszabályozási, ipari és egyéb vállalatokra, kompok és révekre, a meynyiben ezek idegen személyek és tárgyak szállítására szolgálnak, továbbá áló malmokra, malomárkokra, nyilvános és magánvízvezetésekre, nyilvános és magancsatornákra, mesterséges víztartókra, védgátakra és zsilipekre, egyaránt érvényes. Nem tartoznak ezen hirdetményi felhívás rendelkezése alá, a vizen úzó fűrődök, uszodák és hajóalmok, vasúttársulatok vízművei, vízhasználati jogosítványai, vasúti, állami, megyei és törvényhatósági utakon levő hidak és egyéb átvezések, azok munkálatai s az azokkal kapcsolatos vízhasználatok építési engedélyei, végre nem tartozik a malom jog, halászati-jog és a rév-jog megállapítása, de ezen jogok gyakorlásához megkívántott vízművek és vízhasználati jogosítványok, az ezen hirdetmény rendelkezése szerint bemutatandó bejelentések tárgyát képezik. A kik a fentiek szerint jogosítványukat igazoláni nem tudják, vagy igazolás vegett a kitűzött három havi határidőben nem jelentkeznek, azoknak vízi művei az idezett törvény 191. §-a értelmében nem létezőknek tognak tekintetni s az ily vízi művekre a vízjogi törvény 163. és következő szakaszai és a hivatalozott általános miniszteri szabályrendelet 3—32. §§-ai lesznek alkalmazandók. Kelt Zomborban, 1886. évi szeptember 15-én. Schmausz Endre s. k., Bács-Bodrogh megye alispánja.

Menetrend. A személyszállító gőzösök menetrendje 1886. évi március hó 15-től kezdve további intézkedésig. Felfelé: Bezdánból Budapestre és Bécsbe: naponta 9 órákor este. Lefelé: Bezdánból Zimony-Nándorfehérvárra naponta 9 órákor reggel. Bezdánból Orsova és Galacig: szerdán, pénteken és vasárnapon 9 órákor reggel. Bezdánból Tittel-Szegedre: szerdán és szombaton 9 órákor reggel. Bezdánban, 1886. március 14-én. Az ügynökség.

Vásárok a megyében október hóban: Adán 25-én. — Apatinban 21-én. — Bácsban Demeter napján. — Baracsán 20-án. — Jankovácson 25-én. — Katymáron Teréz napot magában foglaló hét héttől. — Kulán 15-ét megelőző vasárnapon és hétfőn. — Nemes-Militicsen 20-án. — Ó Beesen 17-ikét megelőző vasárnap. — Pivnicán 23-án. — Szabadkán 27-ikét megelőző vasárnapotól szardáig. — Titelen 20-án. — Újvidéken 29-én.

A Bazilika sorsjegyek hátsó oldali hirdetésére föl hívjuk a t. közönség fokozott figyelmét. Akit ezen sorsjáték hazafias célja meg nem ihlet is, azt az okos tökélelvezés meg a ritka nyeresémi kilátások bátran vonzzák. Lám, a hasonló körülmények között megindult vöröskereszt-egyleti sorsjegyek is 6 ftr 50 kron bocsájtattak ki s már 10 ftr 30—40 kron jegyeztettek a börzén. Nekünk helyben van előjegyzési módunk, tehát használjuk fel idejében. Aki a szerenest kicsukja, ahhoz az hozzá se férhet.

Dr. Névény Sándor, a helybeli főgymnasium hittanára és Varga Mátyás, óbecsei káplán, a közép-tanodai hittanári vizsgálatot Kalocsán e hó 1-én sikeresen letették.

Árverés. Hatfesz János és társai 9000 frtra b. ing. október 23. Szabadka.

Gymnasiumi dalárda. Szeptember 30-án dr. Margalits Ede igazgató előlétele alatt a gymnasiumi dalárda alakuló közgyűlést tartotta. A dalárda vezetője Bergmann Ágost főgymnasiumi tanár. Az ifjuság részéről elnökké Mayer József, pénztárnokká Kekezevics István, titkárrá Laloszevics János választották. A dalárdának 147 tagja van.

Halálozás. Szabadkán Vujkovic János, VIII. osztályt végzett nevelőképző, szeptember hó 29-én elhunyt.

Bács-Bodrogh megye állandó választmányának ügyrendje.

1. §. Az 1886. évi XXI. t. c. 47. §. a), b), c), d), e), f), i), k), m) pontjai alatt elősorolt s általában az önkormányzat fontosabb ügyeinek közzétételét tárgyalását, a hivatkozott törvények 43. §-a értelmében, a törvényhatósági bizottság által választott 60 tagból álló állandó választmánya készíti elő.

2. §. Az állandó választmány az előző §-ban elősorolt ügyekben együttesen és tekintet nélkül a megjelent tagok számára tanácskozik, indítványoz és indokolt határozati javaslatot tesz.

3. §. Az állandó választmány a megyei közgyűléseket megelőzőleg a megyeházában tartja nyilvános üléseit, melyeknek napját és óráját a választmány törvényes elnöke tűzi ki, s arról a tagokat írásban értesíti. A választmány elnöke kivételes esetekben rendkívüli választmányi ülést is egybehívhat.

4. §. Az állandó választmány az ügy érdekében tanácskozásihoz szakértőket és a megye tisztviselőit jogosítva van meghívni. A meghívott szakértők és tisztviselők szavazattal nem bírnak.

5. §. A választmányhoz utasított tárgyak elintéztetésük után az írásbeli indokolt határozati javaslatok kíséretében, a közgyűléseket megelőzőleg kellő időben az alispánhoz átrendők.

6. §. Választmányi tag oly tárgy feletti tanácskozáskorban, amelyekben közvetlen érdekelve van, részt nem vehet s azt az elnöknek bejelenteni köteles.

7. §. Az állandó választmány két alelnökét maga választja, — előadói a megyei fő- és aljegyzők, kik a 2. §-ban érintett határozati javaslatokat írásba foglalni kötelesek.

Bács-Bodrogh t. e. vármegye állandó választmányának 1886. évi szeptember hó 12-én megtartott üléséből.

Karácson Gyula,
főjegyző.

ELSŐ SZERELMEM.

Beszély.

Itta: Peregrin.

A valódi boldogságot élveztem, hisz szerelmem, mely viszont szerelmemre talált, új életet, új lelket lehelt belém!

Imádoztam Paulám, kimondta a várva várt „igen“ szót, melyért én képes lettem a világgal megküzdeni s a pokol kapuin is keresztül hatolni. Békén és nyugalomban éltem csendes falusi magányomban, a hol rajtam kívül csak hű szerelmem volt jelen. Gyakran belátogattam X. városába, hol imádoztam lakott s boldog órákat töltöttünk el egymással.

Egy napon, midőn éppen Paulámhoz berándultam, az uton borongós előérzetek fogtak el s mintha csak boszantani és előjelei akartak volna lenni a következő szomorú valónak, folyton zaklattak s X. városig kísérték e rémes gondolatok, a melyeknek akkor még nevet sem tudtam adni; de fiatal voltam s így tehát babonás nem voltam, ennél fogva hamar kivertem fejemből az okvetlenkedő gondolatokat s a városba érve, vígan siettem szeretett Paulámhoz, kiről tudtam, hogy — miután ablakából már messziről észre szokott venni — vár rém. Mielőtt azonban kitűzött célohoz értem volna, Hományi Jenő barátommal jövök szemközt, ki megszólított:

Hová sietsz Aladár?

Egy kis sürgős dolgom van elintézendő s azután megyek ismét haza s ezzel indulni akartam, már is sajnálván az időt, mit így elpocsékoltam, de ő megfogá kezem s kézzorítás közt megindult hangon mondá:

Pedig barátom mindenesetre saját hasznod volna, ha egy kissé beszélhetnék veled s nem sietnél annyira oda, a hová indultál.

E szavak iszonyu batást és gyanut keltettek fel bennem, megálltam.

Fejezd ki magad Jenő — mondám — mert nem értelek!

Jó! felelt ez, te akartad, tehát halld: Én tudom, hogy te szereted Paulát — ne, ne vágj szavamba Aladár s ne akard tagadni, hisz szemeidből is leolvasom, de ha az eddigi bizalmadat megtartotad irányomban, úgy azt is el fogod hinni, amit mondandó vagyok.

Egtem a kíváncsiságtól, mert láttam, hogy én és Paulám vagyunk érdekelve, kiért minden csepp vérem is képes lettem volna feláldozni.

Lásd, én nem foglak sokáig tépelődni hagyni — vágott gondolataim közé Jenő — megmondom a mint van röviden: Paula téged nem szeret, megcsal!

Ha villám csapott volna le mellém, tán az sem hatott volna rám annyira, mint e néhány gyilkos szó. El-ínte lehorgasztott fővel, bambán néztem Jenőre, majd futni akartam Paulához, hogy kérdőre vonjam, hogy számoljak vele s azután iszonyu boszut lihegve, szerencsés ellenfelemet keressem föl és őt . . . de barátom karon ragadott.

Esztelen, mondá, mit akarsz tenni? Hová futsz? Hát nem is akarsz meggyőződni arról, amit előbb mondtam?

Igaz, feleltem csüggedten, erre nem is gondoltam. No lásd, szolt Jenő, most menj oda, a hová az előbb annyira siettél, de ne mutass semmi különös magaviseletet, csak a régit; vigyázd meg jól Paulát, hogy annál jobban tudj hűtlensége felett itélni. Most 11 óra van, 1/2 1 órakor az „Aranykürtben“ elvárlak s megmondom, hogy mitévő légy.

Ezzel elment, én is, de nem mentem, hanem rohantam mint a száműzött s mint a szélvész, mely vad dühében nem ismer határt s csak midőn Paula lakásához értem, csillapult bennem egy kissé a felkorbácsoló szenvedély s feledni kezdtem az előbbi. Első tekintetem Paula ablakaira esett, melynél máskor bájos arcát láttam diszteni, de ma erősen befűggyőzőve találtam azokat s oly gyászosan néztek ki, mintha fájdalmat ők is érezték volna. E kísérteties függönyök rossz oment sejtettek velem s eszembe juttatták mindazt, mit Jenő mondott.

Mindegy gondoltam, meggyőződést kell szereznem magamnak. Belsőgöttem — az ajtó megnyílt s e kérdésemre:

Itthon találok-e Nagyságát?

Mintegy fél órával ezelőtt elment, volt az ajtó nyitó szobaleány válasza.

Egyedül ment el? kérdém, mely kérdésre már a féltékenység ördöge vitt.

Nem, mondá a szobalány, egy csinos fiatal emberrel, kit nem ismerek ugyan, de nemsokára már jönniök kell.

Jó, majd elébük megyek! De e néhány szót iszonyu megerőtetésembe került kimondanom.

Egy közeli vendéglőbe tévelyegtem, a honnan tisztán szemmel kísérlhettem Paula lakását; újságot vettem kezembe, de a betűk táncoltak előttem mint megannyi boszorkány sereg s egyik rosszabbnál rosszabb gondolat űzte a másikat agyamban, perc perc után mult s a falóra végre fél 12-öt ütött, mire szemeim, melyek folytonosan az általelenni ablakokon csüngtek, észrevették, hogy a redők egy fehére felrevonta. Ez ő! — gondoltam s szívem nagyot dobbant. Oda-hagytam a kávéházat s futottam, hogy a rejtélyt kúcsát valahogy megjeljem. Az ajtókilincs kézuonyomom alatt engedett, tehát most már be sem kellett csukva lenni az ajtónak?? gondolom magamban, mint az előbb, amit még csak egyszerű tapasztaltam és pedig az imént. Ezen új székasokról és arról, hogy Paulát sétájáról visszajönni nem is láttam, megvallva az igazat, én roszszat sejtettem. Ezután siettem fel, a virágokkal beültetett lépcsőzetet s Paula ajtaján kopogva a „szabad“ szóra benyitottam. Bájos mozdulattal emelkedett fel csinnal berendezett szobájának pamlagáról, melyen — igazán szép reggeli pongyolában elvette feküdt volt, — gyönyörű szőke haja hullámozva terült el hófehér vállán s tüzet gyújtó fekete szemével rám tekintve, szédítő mosoly kíséretében nyújtá felém bársonypuha kezecskáját.

Jónapot Aladár — szölitott meg — ámulásomat mintegy észre sem véve — éppen most hallottam, hogy már kerestél is engemet!?

Azon bájos modor, mellyel e szavakat hozzám intézte, feledtetének velem mindent s csak őt — őt, a bájos angyalt láttam; hozzáfutottam s az elem nyujtott gyengéd kezecskét csóvjaimmal halmoztam el.

Igen, válaszoltam végre, kerestem szeretett Paulám, de úgy értesültem, hogy sétára indult.

S mintha e szavakat nem is hallotta volna, egész komoly arkifejzéssel így szölit:

Kedves Aladár! ezt nem vártam, hogy 3 nap alatt csak most hallat magáról valamit s annyi ideig hagy a bizonytalanságban epedni, mikor jól tudja, szívem csakis az öné és soha mást nem fogok szeretni és . . .

Ekszkuzálva megakasztottam kedves aprehendálásában s úgy látszott, mintha mentegései érveimet elfogadta volna.

Ezután maga mellé ültetett s elcsevegtünk a boldog jelenről, rózsás színből tüntetve fel a jövőt, mely alatt gyakran keblemre simulva, szászor is fogadta, hogy szeret s egyedül az enyém vagy a halálé lesz; annyira bájos, annyira odaadó volt, hogy e percekben Jenő barátom gyanúsító szavaira nem is gondolhattam.

Igaz! szölit egyszerre Paula, egészen elfeledtem mondanai, hogy unoka bátyám volt itt reggel s őt kísértém ki a vonathoz ép akkor, a midőn magácska engem keresett.

Az „unoka bátyám“ szóra felébredt bennem a gyanu s a kérérlhetlen érzelmet, melyet az ifju szerelmek féltékenységnek neveznek; kissé izgatottan mondtam Paulának, hogy nem láttam visszajönni, dacára annak, hogy szemeim folyton az utca-ajtón függtek.

Paula — kit ezalatt figyelemmel kísérttem — e szavaim közben kissé zavarba jött, elhalványult, de mindez egy pillanat műve volt s a következő percben már vígan nevetett s

Feledtél kis gyanuskodó, hogy házamba a kert felől is van bejárás? szölit hozzám, mellyel tétovázó szememet akarta megnyugtatni.

De Paula e szavai engem éppen nem nyugtattak meg, sőt ellenkezőleg féltékenységemet ébresztették. Előbbi türeimem és hidegvérűségemet már nem tudtam tovább visszatartani. Igen s rövid nemmel feleltem kedvesem ingerkedő szavaira s viselemet egyáltalán felkellették Paulában azt, mit a bűnösök éreznek magukban akkor, mikor észreveszik, hogy a vizsgáló bíró gyenge oldalait érinti.

Hát nem hisz nekem Aladár? hát maga kételkedet bennem, kit igazán szeretek? — szölit, mint-

egy elsimítva a dolgot s más tárgyra vive át a beszéd fonalát.

Én szórakozottan mormoltam valamit s csak az volt előttem feltűnő, hogy Paula kétszínűségéről mindig s mindinkább meggyőződést kezdtem szerzeni.

Végre 1/2 1 óra felé, dacára Paula marasztaló s csábító szavainak, nyomott kedélyhangulattal távozni készültem, de midőn az ajtóhoz értem, véletlen a falon függő nagy tükörbe pillantottam, melyben szerencsémre, avagy szerencsétlenségemre Paula gúnyos tekintetét láttam abban megvillanni, melyet távozásomkor utánam vetett.

A véletlen ezen játéka annyira meggyőzött arról, miről eddig kételkedtem, hogy éppen elég volt arra, mi e házból engem örökre kiűzhessen.

Feldult kedélyállapottal siettem Jenőhöz, ki már terített asztal mellett várt rém.

Jenőnek elbeszéltem az egész ügyet mit tapasztaltam, egész hűen. Midőn végig hallgatott, így szölit: Ma még semmi bizonyosat sem tudunk s így nem is tehetünk semmit, de jöjj be holnapután estefelé, akkorára vagy megtudod, hogy igazat mondtam Pauláról, vagy pedig elégtételt adok tévedésemért.

Én előgadtam az ajánlatot s később elváltunk, de midőn már kocsimon ültem, Jenő még utánam szölit, hogy a kitűzött időig ne mutassam magamat.

Csendes magányomba hazatérve, nem is ismerem magamra, annyira megviselt e néhány órai kétség állapot. A tükörről — mely halavány, beesett arcomat mutatta — rettegtem. Két napig jártam keltem gazdaságomban, mint valami élő halott s szászor is kívántam a halált azon esetre, ha Paulám csakugyan hűtlenné lett. Prometheusi kínokat szenvedtem e bizonytalan, de inkább valónak látszott szerelmi tusában.

Megjött végre az óra, hogy induljak. Lovaim a levegőben repültek s nekem mégis úgy tetszett, mintha ólom lábakkal cammogának. Megérkeztem Jenőhöz s ajtóstól berohanva . . .

Bizonyoságot — kiáltottam — bizonyítékot vagy . . .

Vagy véretem — szölit Jenő hidegvérűleg. — Az előbbi igen, de az utóbbit alig hiszem, hogy megkapod, folytatá szánakozva Jenő.

Jenő e biztos, nyugodt szavai megremegették, mert dacára, hogy jó barátom volt, de inkább egyikünk halálát óhajtottam volna, mint Paula hűtlenségéről való meggyőződésemet.

Visszaadlak a társadalomnak, vagy mindketten elveszünk; én kezded alatt, te pedig Paula hazug szerelme alatt, vert fel gondolkozásomból Jenő.

Elmentünk Paulához, vagyis inkább oda, a mely helyen egyikünk vesztőhelye volt kitűzve. Kardjainkat magunkkal vittük, hogy Jenő tévedése esetén azonnal végezhessünk. Utközben Jenő elmondá, hogy Paula kertjének ajtajához egy alkulesot szerzett meg s elmondá, hogy biztos forrásból tudja, hogy Paulánál ma egy fiatal ember van, kit ő unokabátyjának mond a világ előtt, de a ki különben nem más, mint az ő kedvese, kit titkon fogad házában. Eközben a kerthez értünk.

Jenő csakugyan felnyitá a kertajtót s mi behatoltunk s dacára a sötét éjnek — miután én e kertben, hol számtalan boldog órákat töltöttem volt el Paulával, tájékozott voltam — meglehetősen gyorsan haladtunk előre. Beljebb haladva, zongora hangok üték meg fületem, melyek minden csepp véretem agyamba kergették, jól tudva azt, hogy Paula mulat most titkos imádójával, mint azelett velem.

Minél beljebb hatoltunk, annál tisztábban kivethettük a zongora hangjait. „Balaton háborgását“ játszta Paula, melynek eljátszásáért én annyiszor epedve kértem őt.

Annyira futottam már ekkor magamon kívül, hogy Jenő alig volt képes az általa járatlan uton követni.

Az udvaron is — miután a cselédség mélyen aludt — szerencsésen keresztül menve, Paula szobájának ajtajához — mely e kellemes nyári estén nyitva állt — huzódzkodtunk s benéztem.

Oh Istenem! amit eddig éreztem, az semmi sem volt ahhoz képest, mi e látványra engemet elfogott.

Paula egész odaadással játszta zongorán szép darabjait s mellette egy 25—26 éves szőke, szép természetű fiatal ember ült s arcaik oly közel voltak egymáshoz, hogy azoknak pirulását is érezték. Paula befőjezte a játéat s a fiatal ember kezeccsokkal köszönte meg.

Eh! elég lesz már a sok kezeccsokból, szölit erre Paula, bájos csalogány hangján, hisz ugyanis csak egymást szeretjük igazán, csókölj hát meg egyszer Kálmán, kedves Kálmánom!

S most egy csókot hallottam elcsattanni s láttam még Paula ölelésre tárt karjait, azután szemem elhomályosult, eszméletlen elhagyott s kétségbeesett kiáltással Jenő karjaiba rogytam.

Midőn magamhoz tértem, Jenő ágyán találtam magamat, hol Jenő beesett és a fájdalmas virrasztást eláruló szemével találkozáva, eszembe jutottak a tegnapi történetek.

Jenő elbeszélte azután, hogy ájulásom — melyből csak most déli 10 órakor ébredtem fel — senki sem vette észre a cselédség közül. Paula pedig szerelmi mámorában a kiáltással mitemem törődött, vagy tán nem is hallotta s így sikerült neki ájult állapotban lakására hozni engemet.

Három nap terheltem Jenőt otlétemmel, azután testileg egy kissé helyreállítva, egyenesen Paulához mentem, hogy egyszer s mindenkorra végezzek vele s csábítójával.

Midőn oda megérkeztem, ép vendége volt Paulának; bejelentettek és én bentem.

Ismét az a fiatal ember ült Paula oldala mellett, ki tán életemet s boldogságomat elrabolta. Paula zavaráról láttam, hogy nincs inyére látogatásom, de azért előbbi, szokott szívességét és szeretett modorát megtartotta irányomban.

Kürtös Kálmán, mutatá be Paula az ismeretlen fiatal embert, unokabátyám Pestről, tevé hozza. Szemeink találkoztak egymással s eléggé kiolvastuk abból, hogy halálos ellenek vagyunk.

Beszéd közben, meglehetősen gúnyos kérdém, hogy miként töltötték el a multkor — nevezetesen — estét.

Zavaruk a legmagasabb fokra hágott, gondolván, hogy én mindent tudok; de Paula zavarából kivergődve, kissé dühösen felel, hogy nem tartozik nekem számot adni tetteiről.

De tartozik, felelém hidegen, mert szerelméről biztosított, mint ez embert is itt ni — s ezzel Kürtöstre mutattam.

Mire Kürtös, Paulin zavarát felhasználva, átvette a szót. Igen uram, felelte, nekem Paulin szerelmét adta az enyémel cserébe s így nem török személye ellen semmiféle sértetést.

Jó uram, válaszoltam s névjegyemet vettem lábaim elé, kihívását elfogadom, sőt érthette, hacsak nem oly tökéletlenség, hogy ép ezért jöttem is. Azután Paulinhoz fordultam s hidegen lenézve végig sújtottam tekintetemmel s eltávoztam.

Jenőt kerestem fel, kit örömlönyök közt forró öleléssel szoritottam magamhoz, mint igazi jó barátot, ki engem megmentett s vi-szaadott a társadalomnak. Tudtára adtam mindent s a holnapi párbajomnál segédemül ajánlkozott.

Ügyeim rendezése után, nyugodt álom közt töltém az éjtel.

Másnap véres párbajról hírtelt a város, mely köztem és Kürtös közt történt s mely utóbi balálával végződött.

Én pedig egy cédulára írva a következő sorokat küldtem Paulához:

„Egy áldozattal az ön szerelméért több; terve, mit velem szándékozott tenni, nem sikerült, mert vissza lettem adva az életnek és a társadalomnak; de fogadja el tanácsomat s lépjen vissza az eddigelé sok áldozatot magával rántott — hódításaitól; én kiabrándultam.”

Hogy mi lett később Paulával, azt nem tudom, de én feledni tudtam ugyannyira, hogy ma, mint boldog családapa irhatom e sorokat, kinek megelégedéstől és örömtől sugárzó gyermekei és kedves felesége nem tudják, hogy mily szenvedések árán jutott apjuk s a férj e boldogsághoz.

Naptár.

Október

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestans naptár	Görög-orosz naptár
8 Pént	Brigitta özv. Pelágia		26 Nilusz
9 Szom	Ar. Dénes pk. D-nes		27 Kallisztratusz
10 Vas	C 17 B. Ferenc C 16 Gedeon		28 E 17 Kariton
11 Hétfő	Placidia sz. Kálmán		29 Kiriak rem.
12 Kedd	Miksa pk. vt. Miksa		30 Gergely pk.

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVAN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: Bittermann Nándor.

HIRDETÉSEK.

4533. sz.
tkvi 1886.

Árverési hirdetemny.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Weidinger S. sz. Zs. zombori kereskedelmi cég végrehajthatóknak özv. Nagy sz. Fehér Mária mint t. és t. gyámja által képviselt néhai Nagy József kisk. örökösei, végrehajtást szenvedők elleni 64 frt 30 kr tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, Zomborban fekvő, a zombori 2047. sz. tjkben kiskoru végrehajtást szenvedettek nevén álló A. 7. (6161 — 6163) hrsz 618 ö. i. sz. ház és beltelekre az árverést 744 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelt, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1886. évi november hó 27-ik napjának délelőtti 9 órája** ezen kir. tkvi hatóságnál a kikiáltott hivatalos helyiségben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becslésének 10%-át vagyis 74 fr 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1886. évi aug. hó 5. napján.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Árverési hirdetemny.

A hódshághy kir. járásbírósnak folyó évi szeptember hó 7-én 3002/polg. szám alatt kelt végzése folytán alulírott zárgondnok részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a vajszkai uradalmi társaságnál 1886. évben termelt 330 mtr. mázsa repce, 600 m. mázsa buza, 1150 m. mázsa zab, 30 m. mázsa árpa, 100 m. mázsa rozs és mintegy 20 ezer kéve kender nyers állapotban s köles mennyiség **nem f. évi október 10-én, hanem folyó évi október hó 20-án délelőtti 10 órakor** Vajszkán az alpári pusztán, esetleg a vajszkai község házánál el fog adatni.

Az árverési feltételek a zárgondnoknál Bácsban mindenkor betekintheők és az árverés megkezdése előtt az árverezőkkel közöltetni fog.

Bács, 1886. szeptember 25.

Miháilovits Mihály,

zárgondnok.

3-1

Üzletmegnyitási hirdetemny.

Hogy mélyen tisztelt ismerőim s barátainak többszörösen hangoztatott kívánságát méltányoljam, elhatároztam magam a **helybeli piacon**

kalap-, bunda- s női divatáru-üzletet

nyitni.

Sikerült az **elsőrangu berlini és bécsi** gyárosokkal egyenes összeköttetésbe lépnem, melynél fogva ama kellemes helyzetben vagyok, igen tisztelt vevőimnek **minden évadban a legújabb mintákkal** szolgálhatni.

Raktáron tartok a **legnagyobb választékban mindenfajta s minőségű**

férfi- fiu- és gyermek-kalapot,

cilindereket és sapkákat, továbbá a legizletesebb kivitelben minden kigondolható s szigorun a legdivatosb női divatáru cikkeket, nevezetesen: köpenyek, mantille-ok, dolman, havelok, rotunda, esőköpeny, jaquette, férfi- és női utazó-bundákat, valamint a legnagyobb választékban leány-köpenyeket minden kor számára.

Hogy mélyen tisztelt vevőimnek legnagyobb megelégedését s bizalmát kinyerjem, oda fogok hatni, hogy a versennyel szemközt **ártekintetben a legolcsóbb legyek.**

Eladási helyiségem nem ott, a hol ezelőtt volt, hanem néhány lépésnyire a **főtéren a Tarczai-féle házban van.**

Midőn még számos látogatásért esedezem, maradtam tisztelettel

Kaufmann S. utódja.

4-2

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettek s a nem tetszők kicseréltettek.

Teljes végeladás!

THEODOROVICS S.

ZOMBORBAN

főutca, Drakulics-féle ház.

Tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, miszerint **áru-raktárában**

VÉGELEADÁS!

tart

a **bevásárlási áron alul.**

Az áru-raktár tartalmaz:

téli kabátokat és esőköpenyeket.

hölgyek és urak számára.

Derekfűzők és karmantyúk.

Férfi-ingek, kalapok és nyakkendők.

Gallérok és kézelők.

Kelmék férfi-öltönyöknek

téli kabátok és nadrágokra.

Pipere-cikkkek.

Ruha-, fej- és fog-kéfék.

Fésűk, szappan és illatszerek.

Játékeszközök.

Tollkések és különféle gombok.

Teljes végeladás!

5326. sz.
k. ig. 1886.

Pályázat.

Bács-Földvár községében megürült községi irnoki állásra ezennel pályázatot nyitok.

Évi járulék 400 frt.

Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket **folyó évi október hó 25-ig**, mint a választásra kitiűzött határnapig, hozzám benyujtsák.

Kelt Ó-Becsén, 1886. okt. 1-én.

Gombos Béla

főszolgabíró.

3-2

7857. sz.

1886.

Hirdetemny.

Zombor sz. kir. város gazdasági küldöttsége által ezennel közhírré tétetik, miszerint a városi szolgazemélyzet és rendőrök részére szükséges, 2261 frt 10 krral előirányzott ruhaneműek és szerelvények beszerzése iránt az árlejtés **f. évi október hó 17-én délelőtti 10 órakor** a városháza kistermében fog megtartatni.

A feltételek és minták a városi számvevő-ségnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Zombor, 1886. évi október hó 3-án.

VUKICSEVICS,

tanácsnok.

2-1

Gyógyszerész gyakornok kerestetik.

Moholyon, alulírott gyógyszerterában gyakornoknak egy 4-6 gymnasiumot végzett és jó családból származó fiu fizetés nélkül 3 évre azonnal felvétetik; a már gyógyszerterában alkalmazottak előnyben részesülnek.

Kiss Antal,

gyógyszerész.

3-2

Első húzás o. é. 120.000 frtnyi főnyereménnyel 1886. évi november 1-én.

Van szerencsénk a n. é. közönségnek tudomására juttatni, hogy a

Basilika sorsjegyek

elárusítását megelőző előjegyztetést az illetékes kibocsájtó intézet nálunk telepezte, s minthogy ezen előjegyzések **csak folyó hó 11-ig** bezárólag eszközölhetők, legyen szabad e közérdekkel élénken kísért sorsjegyekre, — melyek előnyeiket az összes hírlapok és közvélemény oly jelentékenyen tüntet ki — a nagyérdemű közönség figyelmét felhívni.

Egy drb Basilika sorsjegy ára 8 frt 50 kr.

50 évi játéktartammal és főnyereménnyel o. ért. 200.000 frt, 120.000 frt, 100.000 frt, 75.000 frt, 60.000 frt, 50.000 frt, 20.000 frt, 15.000 frt, 10.000 frt, 5000 frtban stb. nyereménnyel.

Az előjegyzésnél **2 frt törlesztendő**, míg a további 6 frt 50 kr. a sorsjegy átvételekor, ugyanis **folyó hó 20-tól 27-ig nálunk befizetendő.**

Weidinger S. és Zs.

Első húzás o. é. 120.000 frtnyi főnyereménnyel, 1886. november 1-én.

Canifői pályázat.

Rác-Militicsen egy katolikus felekezeti, német tannyelvű tanítói állomásra **f. évi október hó végeig** pályázat nyitattik. Ezen állomás évi illetékei: a) 200 frt o. é.; b) 18 hektoliter buza; c) 7.59 köbméter kemény tűzifa; d) 50 frt lakdíj, vagy természetbeni lakás.

A felszerelt folyamodványok a rác-militicsi iskolaszékre címezve az esperesi hivatalhoz Priglevica-Szentivánra intézendők.

Radoychich Endre,

iskolaszéki jegyző.

Deim Lipót,

iskolaszéki elnök.

3-2

Bazilika sorsjegyek kibocsátása.

PROSPECTUS.

Ő császári és apostoli királyi Felségének legkegyelmesebb engedélyével a vallás- és közoktatásügyi magy. kir. miniszter által

800,000 darab

5 o. é. forintról szóló, (8000 sorozat 100—100 számmal) nyeremény-kötvény bocsátatik ki.

Ezen kölesön azon alap beszerzésére szolgál, melynek feladata a Budapest lipótvárosi Bazilika kiépítése, magyarhoni egyházi műemlékek, ezek között a budai koronázási templom, a kassai székesegyház stb. stb. restaurálása s fentartása.

Ezen kölesön 50 év alatt nyilvános sorsolások útján törlesztetik.

A sorsolások **törlesztési és nyeremény-sorsolásokból** állanak s a törlesztési időszak alatt a törlesztési sorsolásokon kívül 102 nyeremény-húzás történik; ezen nyeremény-húzásokban a melléknyereményeken kívül 200,000 frtos, 120,000 frtos, 100,000 frtos, 75,000 frtos, 60,000 frtos, 50,000 frtos, 20,000 frtos, 15,000 frtos, 10,000 frtos főnyeremények huzatnak.

Az első sorsolás 1886. évi november 1-én történik

120,000 forintos főnyereménnyel,

továbbá egy 5000 frtos, három egyenként 1000 frtos, 4 egyenként 500 frtos, 20 egyenként 100 frtos, 50 egyenként 50 frtos, 62 egyenként 25 frtos nyereménnyel.

Minden egyes nyeremény-kötvény két részből áll, és pedig:

1. magából a nyeremény-kötvényből és
2. a nyeremény-szelvényből.

Ha egy nyeremény-kötvény a törlesztési sorsolásban huzatik, a tulajdonos a kötvény beszolgáltatása ellen a legalább hat forintról tíz frtig terjedő törlesztési összeget megkapja, míg a nyeremény-szelvény visszaadatik s az a további nyeremény-húzásokban is részt vesz. Ha ellenben egy ily kötvényre a nyeremény-húzásban esik nyeremény, az a nyeremény-szelvény beadása ellen fizettetik ki, míg maga a nyeremény-kötvény a tulajdonosnál marad mindaddig, míg valamely törlesztési sorsolásban a 6 frttól 10 frtig terjedő minimális összeggel ki nem huzatik.

Minden nyeremény-kötvény (Bazilika sorsjegy) tehát legkevesebb 6 frttól 10 frtig terjedő összeggel fizettetik vissza, de azonkívül nyeremény-szelvénye által igérvényt is képez, mely által a nyeremény-húzásokban részvételi jog biztosítottatik.

Ezen kölesön nyereményei nincsenek nyereményadóval alávetve s azok kifizetésénél csakis a 6³/₁₀%-os díj vonatik le.

A törlesztési- valamint nyeremény-összegek két hóval a sorsolás után a magy. kir. központi állampénztár által fizettetnek ki.

Ezen kölesön biztosítékul szolgál a sorsolási terv szerint a kötvények s nyeremények fedezetéül szükséges s a magy. kir. központi állampénztárnál letett s ugyanott kezelt törlesztési alap, továbbá 100,000 frt mint tartalékalap s végre a vallás- és közoktatásügyi m. k. miniszterium által visszatartott 500,000 frt mely a kötvények s nyeremények teljes törlesztéséig mint tartalékalap külön kezeltetik.

A Bazilika-sorsjegyek a budapesti, valamint a bécsi hivatalos tőzsdelapokban jegyeztetnek.

Ezen sorsjegyek ezennel forgalomba hozatnak s bejelentések azokra az alábbi feltételek mellett

f. évi október 12-én

elfogadtatnak.

A sorsjegyek ára 8 frt 50 kr. darabonként.

Minden bejelentett darab után 2 frt biztosíték teendő le készpénzben vagy napi árfolyam szerint számítandó értékpapirokban, ezen biztosíték a bejelentésre esett sorsjegyek átvétele alkalmával beszámítatik, illetve visszaadatik.

Az egyes bejelentési helyeknek adandó mennyiségét az alóírott bankok fentartják maguknak, s minden egyes bejelentési hely fel van jogosítva a reáesett darabokat a nálá történt bejelentésekre belátása szerint elosztani

A bejelentésekre eső sorsjegyek folyó évi október 20-tól, 27-ig az illető bejelentési helyeknél veendőket át a vételár lefizetése ellen.

Bejelentések elfogadtatnak:

Budapesten:
Bécsben:

a Magyar leszámítoló- és pénzváltó bank-nál, Dorottya-utca, Wurm-udvar.
a Pesti magyar kereskedelmi bank-nál, Dorottya-utca 1. sz.
a Magyar országos bank-nál, Nádor-utca 4. sz.

az Union-Bank-nál.
az Union-Bank váltóházánál, I. Graben 13.

Aradon: az Aradi kereskedelmi és iparbanknál.
Besztercebányán: a Besztercebányai takarékpénztárnál.
Bielitzben: a Bielitz-Bialai kereskedelmi és iparbanknál.
Bozenben: Schwarz E. fiaj uraknál.
Brassón: az Első erdélyi banknál.
Brodyban: Nathansohn és Kallir uraknál.
Brünnben: a Mährische Escompte-Bank-nál.
Herber L. ur bank és nagykereskedésében.
Herber Laur. jun. urnál.
Czernovitzben: a Bukovinaer Bodencredit-Anstalt-nál.
Debrecenben: a Debreceni kereskedelmi és iparbanknál.
Esztergomban: az Esztergomi takarékpénztárnál.
Fiumében: Leopoldo Windspach urnál.
Franco Corossacz & Figlió uraknál.
Grácban: a Steiermärkische Escompte-Bank-nál.

Grácban: Neuhold A. urnál.
Győrött: a Győri általános hitelbanknál.
Jery Antal és fia uraknál.
Innsbruckban: Loewe M. urnál.
Payr és Sonvico uraknál.
Kassán: a Kassai kereskedelmi bank rész.-társ.-nál.
Klagenfurtban: Rothauer J. M. urnál.
Kolozsvárott: Hutflesz Károly urnál.
Krakkóban: Mendelsburg Béla urnál.
Laibachban: Luckmann L. C. urnál.
Mayer J. C. urnál.
Lembergben: a K. k. priv. Galizische Actien-Hypotheken-Bank-nál.
a Landesbank des Königreiches Galizien-nál.
Schellenberg Ágost urnál.
Lincben: a Bank für Oberösterreich und Salzburg-nál.
Poche Ferenc urnál.

Nagy-Kanizsán: a N. kanizsai ker. és iparbanknál.
Nagyváradon: a Bihar megyei takarékpénztárnál.
Nyitrán: a Nyitrai kereskedelmi és hitelintézetnél.
Olmützben: Hirsch W. C. urnál.
Pécsett: Schapringner J. urnál.
Pozsonyban: a Pozsonyi kereskedelmi banknál.
Edel Tivadar urnál.
Prágában: a Böhmische Escompte-Bank-nál.
a Böhmische Union-Bank-nál.
a Zivnostenka Banka pro Cechy a Moravu.
Salzburgban: Spängler Károly urnál.
Steininger Károly urnál.
Szegeden: a Szegedi kereskedelmi és iparbanknál.
Sopronyban: a Sopronyi építési és földhitelbanknál.
Temesvárott: a Temesi takarékpénztárnál.
Triestben: az Union-Bank fiókintézeténél.
Ujvidéken: Kleintsek József urnál.
Zágrábban: a Horvát leszámítoló banknál.
a Horvát keresk. bank váltóüzleténél.

Bejelentések ezenkívül elfogadtatnak az egész osztrák-magyar birodalom nagyobb városai pénzügyintézetinél és váltóházainál is.

A bejelentésekhez szükséges minta-példányok az egyes bejelentési helyeken rendelkezésre állanak.

Budapest, 1886. október havában.
Bécs,

Magyar leszámítoló- és pénzváltóbank.

Union-Bank.
Bécsben.

Pesti magyar kereskedelmi bank.

HIRDETMÉNY.

Az Osztrák-Magyar Bank főtanácsa Zomborban egy Bankmellékhely létesítését

elhatározta és ezen bankmellékhely vezetésével a Zombori Takarékpénztárt bizta meg.

Intézetünk ezen bankmellékhely ügyleteinek közvetítését

folyó október hó 11-én megkezdí, és az Osztrák-Magyar Bank Szegedi Fiókiintézete által leszámítolandó váltók minden hétköznap délelőtt 9 - 12 óráig, **hétfőn** és **pén-
te-
ken** azonban csak d. e. 11 és 12 óra közt lesznek pénztárunknál benyújthatók.

Erről az itteni, ugy a környékbeli t. c. kereskedőket és pénzintézeteket azon hozzáadással van sze-
rencsém értesíteni, hogy a Zombori Takarékpénztárnál telepítendő és fizetendő váltók után, telepítésidiját
(proviziót) nem számítandunk.

Zombor, 1886. október 3-án.

A Zombori Takarékpénztár Igazgatósága
Barthal József s. k.

3-2

A tekintetes ügyvéd urak figyelmébe!

Valamennyi ügyvédi nyomtatványok, a többi közt: **meghatalmazás, keresetek, kérvé-
nyek, szerződések, kötelezvények és váltóürlapok**, valamint mindennemű **papir és író-
szerek** a legolcsóbban kaphatók

SCHÖN ADOLF

könyv- zenemű- és papirkereskedésében. (Falcone-fele ház, fő-utca.)

4-4

Első huzás már ez évi november hó 1-én.

 Főnyeremény: 120,000 frt.

Főülműl minden eddig megjelent kisebb sorsjegyet.

Az Ő Felsege legmagasabb beleegyezésével a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium által kibocsájtandó

MAGYAR BAZILIKA-SORSJEGYEK

 e hó 12-én

fognak bejelentés utján kibocsájtatni s miután ezen sorsjegyek épügy **számos magas nyereményük**, mint **kitünő tőkésítésük** folytán a kibocsájtatásuk óta árfolyamukban oly jelentékenyen emelkedett vereskereszt-sorsjegyek által nyújtott előnyöket nagyban fő-
lülmulják, ennélfogva a lehető legvalószínűbb, hogy az ezen sorsjegyekre történő bejelentések a kibocsájtás alá kerülő darabok számát többszörösen túl fogják haladni.

Van szerencsénk tehát a mélyen tisztelt közönséget a kibocsájtás közeli határidejére figyelmeztetni, hogy a szándékolt előjegy-
zés idejekorán eszközölhető legyen.

Mínt hogy az ezen kibocsájtást eszközölő bankcsoport által a bejelentések összegyűjtésével bizattunk meg, ma már abban a hely-
zetben vagyunk, hogy az **eredeti 8 frt 50 kros árfolyammal** előjegyzéseket fogadhatunk el.

Az előjegyzést illetőleg darabonként **2 frt** készpénzben teendő le kezeinkhez, a hátralék fizetése **október hó 27-én** eszköz-
lendő, melynek megtörténtével a bejelentésekre eső sorsjegyek eredetben fognak kiszolgáltatni.

Ha a netaláni részesülési arányban kiadandó darabok értéke a **letett óvadék összegét** föl nem érné, ugy akkor a külön-
bőzet a főnebbi határnapon visszafizettetik.

Évenként 3 huzás (melyekből már a legközelebbi ez évi november hó 1-én) a következő nyereményekkel: 200,000,
120,000, 100,000, 75,000, 60,000, 50,000, 20,000, 15,000, 10,000 frt stb. stb. a legkisebb nyeremény 6—10 frtig emelkedve.

Bővebb értesítést készségesen nyújtunk s betekintést engedünk a prospektusba.

Roheim Károly.